

net; den midlertidige Indenrigsminister, har tilnæbdt mig, at han efter al Sandsynlighed ikke vil kunne møde i Landstinget før end Kl. 2 $\frac{1}{2}$, og har derfor henstillet til Formanden, om ikke Mødet paa Grund deraf kunde udsættes. Jeg har meent, at denne Henstilling burde tages tilfølge, og jeg skal derfor tillade mig at foreslaae, at der indtræder en Pause. Jeg har forøvrigt allerede meddeelt Ministeren, at der skal blive pauseret. — saa at Behandlingen af Finantsagen skal blive udsat til Kl. 2 $\frac{1}{2}$, dog at Sagen bliver at foretage, saasnart Ministerens Leilighed tillader ham at komme tilstede.

Efter omtrent en Times Pause gjenoptoges Mødet, da Ministeren var kommen tilstede i Thinget, og Formanden gav Ordet til den 3die Landstingsmand for 9de Kredse.

Hjerring: I de foregaaende Rigsdagsamlinger har jeg tilladt mig at fremsætte for Landstinget min Opfattelse af Landstingets grundlovmæssige Stilling til Finantslovens Behandling. Jeg skal derfor ikke komme tilbage hertil, men blot henviser til Grundlovens Bestemmelse i § 52 og den meget udførlige Forhandling, der med Hensyn til Finantspørgsmaalet blev ført i den grundlovgivende Rigsforsamling; i denne blev som bekendt næstefter Spørgsmaalet om Repræsentationsystemet intet Punkt af Grundloven behandlet saa udførligt som netop Finantspørgsmaalet. Jeg har ligeledes tidligere bestræbt mig for at godtgjøre, at vi lidt efter lidt vare komne ind paa en Vej, hvor vi ved Conseqventernes Magt efterhaanden ville fjerne os længere og længere fra Muligheden af at kunne have Landstingets grundlovmæssige Stilling ligeoverfor Finantsloven. Fremdeles har jeg udhævet, at det ikke blot er en Ret, som Grundlovens § 52 indrømmer dette Thing, men at det lige saavel er en Forpligtelse, som den paalægger Landstinget, og som dette har at opfylde. Den Frygt, jeg tidligere har ytret, synes nu i fuldt Maal at faae Bekræftelse i denne Rigsdagsamling, og det er jo almindeligt, naar man har forudsagt en eller anden Ting,

og denne Forudsigelse finder Bekræftelse under Begivenhedernes Gang, at man da følger en vis Glæde herover. Hvad nu i dette Tilfælde Bekræftelsen angaaer, da er den saa fuldstændig, som man kun kan ønske sig; den, hvad derimod Glæden angaaer, da er den rigtignok kun ringe. Jeg havde vel paa et tidligere Tidspunkt af nærværende Rigsdagsamling foresat mig, naar Finantsloven kom til Forhandling her i Thinget, da at andrage paa Nedsættelsen af et Udvalg, naar jeg imidlertid nu har anseet det for hensigtsmæssigt eller rettere sagt nødvendigt at opgive denne min tidligere Plan, da skal jeg tillade mig at udsætte for det ærede Landsting mine Grunde derfor. Jeg behøver vist ikke at bemærke, at jeg ikke i Almindelighed anseer det for nødvendigt, at Landstinget skal nedsætte et Udvalg, hver Gang Finantsloven kommer til Thinget. At Landstinget i de første Aar af Rigsdagens Virksomhed nedsatte Udvalg i Finantsagen, fandt jeg ganske rimeligt; men efterat der i Folkethingets Finantsudvalg havde uddannet sig en vis Praxis, visse Principer, der stadigt bleve tagne til Følge, og efterat Landstinget havde forvisset sig om, at det var de samme Principer, som det selv billigede, var der ikke længer nogen Nødvendighed for, at Landstinget vedblivende skulde nedsætte et Udvalg i denne Sag. Hvis derimod det Tilfælde indtraf, at Finantsudvalget i Folkethinget blev væsentligt forandret i sin Sammensætning derved, at f. Ex. en Mand, der i mange Aar havde været Formand i Folkethingets Finantsudvalg, traadte fra, og der forøvrigt kom nye Kræfter ind i dette Udvalg, saa vilde dette i mine Tanker ret vel kunne indeholde en Opfordring for Landstinget til nøiere, end det ellers vilde kunne see, at saaa igjennem et Udvalg, at undersøge, hvorvidt Continuiteten var bleven vedligeholdt. Naturligvis vilde det ikke kunne gaae an — det vilde jo være aldeles upassende — her i Thinget at anfille en Sammenligning imellem de ældre og de nyere Kræfter i Folkethingets Finantsudvalg, eller at undersøge den større eller mindre Dygtighed, der i saa Henseende maatte kunne være tilstede. Vistnok kunde det jo gjerne være, at de ny tilkommne finantsielle Kræfter kunde være dygtigere end de ældre, men i hvor langt